

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.582 van 11 mei 1998
in de zaak A. 44.036/IX-1031.**

In zake : de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Openbaar Ambt, thans de Minister
van Ambtenarenzaken

tegen :

de Brusselse Agglomeratie, vertegenwoordigd
door de Brusselse Hoofdstedelijke regering,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. PUTZEYS en X. LEURQUIN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Bernardusstraat 98.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de Belgische
Staat op 22 maart 1991 heeft ingediend om de vernietig-
ing te vorderen van het besluit van de Brusselse
Hoofdstedelijke Executieve van 26 juni 1990 tot regeling
van het vakbondsstatuut van het personeel van de Open-
bare Reinigingsdienst van de Agglomeratie Brussel;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 2 december 1993
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste
memories;

Gelet op de beschikking van 10 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 april 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Adjunct-adviseur T. STRAETMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat P. DE MAEYER die, loco Advocaten J. PUTZEYS en X. LEURQUIN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

1.1. Overwegende dat de verzoekende partij stelt dat zij een functioneel belang heeft bij de gevraagde vernietiging daar het bestreden besluit, naar haar mening, een materie regelt die krachtens artikel 87, § 5, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen voorbehouden is aan de federale overheid en derhalve inbreuk maakt op haar prerogatieven;

1.2. Overwegende dat de verwerende partij aan de verzoekende partij dit functioneel belang ontzegt; dat zij meent dat uit de bepalingen van genoemd artikel 87, § 5, niet volgt dat de federale overheid bevoegd zou zijn voor de door het bestreden besluit geregelde materie;

1.3. Overwegende dat, aangezien de verzoekende partij in haar eerste middel de schending aanvoert van de bepalingen van het genoemde artikel 87, § 5, de ontvankelijkheid verbonden is met de grond;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een middel ontleent aan de schending van de bepalingen van artikel 87, § 5, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen doordat het bestreden besluit regels invoert betreffende de betrekkingen tussen de openbare overheid en de syndicale organisaties van de ambtenaren die van deze overheid afhangen, terwijl krachtens het voornoemde artikel 87, § 5, dat door artikel 40, § 1, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen van overeenkomstige toepassing is op het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, de regels die de betrekkingen tussen de openbare overheid en de syndicale organisaties van haar personeel beheersen tot de bevoegdheid van de federale overheid zijn blijven behoren, zodat het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest zich een bevoegdheid heeft toegeëigend van de federale overheid;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat krachtens het voornoemde artikel 87, § 5, de federale overheid bevoegd blijft voor het vaststellen van de regels die van toepassing zijn op de betrekkingen tussen de openbare overheden en de syndicale organisaties van de ambtenaren die van deze overheid afhangen wat betreft het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest en de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen, dat het bestreden besluit evenwel uitgaat van een orgaan van de Brusselse Agglomeratie en alleen van toepassing is op het personeel van deze Agglomeratie, dat het dus niet het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest betreft, dat de Brusselse Agglomeratie evenmin een publiekrechtelijke

rechtspersoon is die afhangt van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, dat het een lokaal bestuur is waarop het administratief toezicht van toepassing is, dat bijgevolg het bestreden besluit niet onder de toepassing van artikel 87, § 5, valt en de federale overheid niet bevoegd is om de erin vervatte regels uit te vaardigen;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij hierop repliceert dat het bestreden besluit uitvoeringsmaatregelen inhoudt van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, welke wet van toepassing is op de Brusselse Agglomeratie; dat zij erop wijst dat artikel 55 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen bepaalt dat de Brusselse Executieve het personeel van de agglomeratie benoemt en ontslaat en hun administratief en geldelijk statuut vaststelt binnen de perken van artikel 87 van de bijzondere wet en naar analogie met het statuut van de diensten van de Executieve; dat zij eruit afleidt dat de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve, optredend als Agglomeratiecollege, niet bevoegd is om het syndicale statuut van het agglomeratiepersoneel te regelen;

2.4.1. Overwegende dat, zoals in artikel 1 van het bestreden besluit uitdrukkelijk wordt vermeld, dit besluit aangelegenheden regelt die behoren tot het syndicaal statuut van het agglomeratiepersoneel; dat de vraag rijst welke overheid bevoegd is om het syndicaal statuut van het agglomeratiepersoneel vast te stellen;

2.4.2. Overwegende dat het agglomeratiepersoneel behoort tot de Brusselse Agglomeratie en niet tot het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest; dat de agglomeratie door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten opgericht zijn als nieuwe lichamen van de territoriale decentra- lisatie; dat de bijzondere wet van 12 januari 1989 met

betrekking tot de Brusselse Instellingen dit niet heeft gewijzigd; dat zij de Brusselse Agglomeratie laat bestaan als een van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest afgescheiden rechtspersoon; dat de Agglomeratie al haar vroegere bevoegdheden behoudt die verder worden uitgeoefend door haar eigen organen op het grondgebied dat haar krachtens artikel 61 van de organieke wet van 26 juli 1971 is toebedeeld; dat sinds de inwerkingtreding van de genoemde bijzondere wet van 12 januari 1989 deze bevoegdheden worden uitgeoefend door de Brusselse Hoofdstedelijke Raad en de Brusselse Hoofdstedelijke regering die daarbij dan optreedt als Agglomeratieraad, respectievelijk Agglomeratiecollege; dat de verordeningen en besluiten die zij in die functie nemen, dezelfde rechtskracht behouden als voorheen; dat wanneer artikel 87, § 5, spreekt van publiekrechtelijke rechtspersonen die afhangen van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest daarmee niet de territoriaal gedecentraliseerde besturen worden bedoeld; dat dit blijkt uit de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 12 januari 1989; dat tijdens de bespreking van het ontwerp in de commissie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers de Minister van Institutionele Hervormingen op de vraag van een commissielid bij de bespreking van het artikel 87, § 5, of het vakbondsstatuut zowel voor de lokale als voor de gewestelijke overheden een federale bevoegdheid blijft antwoordde dat de gemeentelijke en provinciale overheden niet kunnen vermeld worden in de bepaling betreffende het vakbondsstatuut aangezien dat statuut voor die overheden tot de federale bevoegdheid behoort op grond van de wet van 19 december 1974 (Doc. Kamer, nr. 516/6 - 1988, p. 170-171); dat hieruit blijkt dat de gemeentelijke en provinciale overheden niet bedoeld zijn in artikel 87, § 5; dat hoewel de agglomeratie niet uitdrukkelijk is vermeld, deze conclusie, gezien de agglomeratie een lokaal bestuur is dat zich situeert tussen de provincie en de gemeente en waarop de wet van 19 december 1974 ook toepasselijk is

gemaakt, evenzeer geldt voor de Brusselse Agglomeratie; dat de stelling van de verwerende partij dus in zoverre juist is dat voornoemd artikel 87, § 5, de bevoegdheid om het syndicaal statuut van het agglomeratiepersoneel te bepalen niet voorbehoudt aan de federale overheid; dat indien het bestreden besluit door een onbevoegde overheid zou zijn genomen, dit dus geen schending inhoudt van artikel 87, § 5, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, dat in zoverre het middel dus niet gegrond is;

2.4.3. Overwegende dat de bevoegdheid evenwel de openbare orde raakt en dus ambtshalve moet onderzocht worden of, los van een eventuele overtreding van het artikel 87, § 5, de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve, optredend als Agglomeratiecollege, wel bevoegd was om het bestreden besluit te nemen; dat de agglomeratie slechts een toegewezen bevoegdheid heeft; dat zij alleen over de bevoegdheden beschikt die haar door of krachtens de wet zijn overgedragen; dat dit duidelijk volgt uit de bepalingen van de artikelen 4 en 35 van de organieke wet van 26 juli 1971; dat de regeling van het syndicaal statuut van haar personeel niet voorkomt onder de bevoegdheden die haar krachtens artikel 4, § 1, 2 en 3, van de organieke wet van 26 juli 1971 worden toegekend en overgedragen of kunnen worden overgedragen; dat krachtens artikel 4, § 4, de agglomeratie bovendien de bevoegdheden uitoefent van de Staat die haar in het kader van de decentralisatie of deconcentratie wordt toegekend; dat het syndicaal statuut van het overheids-personeel geregeld is door de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel; dat de door deze wet ingestelde regeling door artikel 3, § 1, 3°, a, van het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de genoemde wet van 19 december 1974, van toepassing is verklaard op de agglomeraties; dat het dus de federale overheid is die het syndicaal statuut van het

agglomeratiepersoneel heeft geregeld; dat door geen enkele bepaling deze bevoegdheid overgedragen werd aan de agglomeraties; dat het dus niet de Agglomeratie, maar wel de federale overheid is die bevoegd is om het syndicaal statuut van het agglomeratiepersoneel te regelen; dat deze zienswijze bevestiging vindt in de reeds vermelde verklaring van de Minister van Institutionele Hervormingen dat het syndicaal statuut van de gemeenten en de provincies tot de federale bevoegdheid blijft behoren; dat, gezien de analogie tussen de gemeenten en de agglomeratie die uitspraak geacht moet worden eveneens te gelden voor de Brusselse Agglomeratie; dat, aangezien het bestreden besluit, zoals het in zijn artikel 1 bepaalt, een aangelegenheid regelt die bedoeld is bij de artikelen 15 en 81 tot 84 van het hogergenoemde koninklijk besluit van 28 september 1984, dus een aangelegenheid betreffende het syndicaal statuut, het genomen is door een onbevoegde overheid; dat daardoor komt vast te staan dat de verzoekende partij wel degelijk een functioneel belang kan laten gelden bij de gevorderde vernietiging en dat de exceptie dus niet kan worden aangenomen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve van 26 juni 1990 tot regeling van het vakbondsstatuut van het personeel van de Openbare Reinigingsdienst van de Agglomeratie Brussel.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Artikel 3.

Dit arrest zal in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf mei 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van
		de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.